

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2001 ΕΤΟΣ 51ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 913 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2001

«Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ
ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν.»

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀκατάληπτον καὶ ἀνερμήνευτον ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, ἢ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Δημιουργοῦ τῆς κτίσεως, εὐλογημένοι χριστιανοί.

Ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἀξιοῦται τιμῆς ὑπερτέρας τῆς τῶν ἀγγέλων, καθόσον ἐκ τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος «θεοῦται τό πρόσλημμα τῆς σαρκός» διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀναβιβάζεται δεξιοκάθεδρος τοῦ Πατρός.

Τοιοῦτου καὶ τοσούτου μεγέθους θεϊκῆ ἀγάπης ἀποκαλύπτεται εἰς τόν κόσμον, ἐκ τῆς ἐν σάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεανθρώπου.

Ὑπερμέγιστον τό φαινόμενον καὶ τό νόημα τῆς Δεσποτικῆς ἐορτῆς, σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καὶ θέωσις, ἐξ ἀληθοῦς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, κατὰ τό χαρμόσυνον ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως».

Ἐπληροφόρηθημεν οἱ ἄνθρωποι τό μυστήριον

τῆς ἀρρήτου σοφίας Του καὶ φιλανθρώπου βουλήσεώς Του, ὅχι πλέον ἐμμέσως ὡς πάλαι ποτέ διὰ τῶν θείων Προφητῶν, ἀλλά ἐμφανῶς ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς εἰς ἄνθρωπον γεννήσεώς Του. Καί βεβαιοῖ τόν λόγον, αὐτός ὁ Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Πατρός: «ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρός καὶ ἐλήλυθα εἰς τόν κόσμον.» (Ἰωάν. ΙΖ' - 28).

Ἦλθεν, ὅχι μέ τήν δόξαν τῆς Θεότητός Του, ἀλλά περιβεβλημένος τό κάλυμμα τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός ἐν σχήματι ταπεινῷ, ὡς μέσον ἐμμέσου ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Καί ἐγένετο γηγενής ὁ οὐράνιος, ὅπως οὐρανῶσι τοὺς εἰς γῆν κατακειμένους.

Ἐορτάζει ὁθεν ἡ γῆ λαμπρῶς τήν σωτήριον ἐπιφάνειαν τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἀγίας Τριάδος ὡς ἀπαρχήν τῶν ἐορτῶν, προσφέρονσα τά εὐωδέστατα κρίνα τῆς ὑπερόχου ὑμνολογίας τῶν Χριστουγέννων πρὸς εὐχαριστίαν καὶ τιμητικὴν λατρείαν διὰ τόν πλοῦτον τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ.

Ἐορτάζει δέ καὶ πανηγυρίζει τό χριστεπώνυμον πλήρωμα ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλιάσσει μετὰ τῶν Ἀγγελικῶν δυνάμεων συμψάλλων τό «Δόξα ἐν

ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνην ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», διότι σήμερον ἡ προαιωνία βουλή τοῦ Θεοῦ ἔλαβε πέρας.

Ἡ θεόσοφος Πατερικὴ γλῶσσα ψάλλουσα προτρέπει: «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανοῦ ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε»!

Εἰς τὸ περισπούδαστον τοῦτο σημεῖον τοῦ λόγου ἰστάμεθα δι' ὀλίγον, διὰ νὰ ἐρευνήσωμεν τὸ βάθος τοῦ νοήματος καί ἀξιοπρεπῶς ἐορτάσωμεν τὸ μέγα τῆς σωτηρίας μυστήριον ἀνταποκρινόμενοι χρεωστικῶς εἰς τὴν φιλάνθρωπον εὐεργεσίαν τοῦ Θεοῦ.

«Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε»! Οἱ κατακείμενοι, οἱ χαμερπεῖς, οἱ χοῖκοί, οἱ βεβαρυμένοι τὴν ψυχὴν, ἀνάστητε, ὑψώθητε εἰς ὑπάντησιν τοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ γῆς Χριστοῦ. Ἦλθε διὰ τὸ ἁμαρτωλὸν γένος ἡμῶν καί προσκαλεῖ πατρικῶς: «Δεῦτε πρὸς μέ πάντε οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι καὶ ἀναπαύσω ὑμᾶς.»

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, δυστυχῶς, ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων κατήντησεν ὑπὸ τοῦ μεῖζονος χριστιανικοῦ κόσμου, ἐορτὴ κοσμικοῦ χαρακτῆρος, ξένη πρὸς τὸ νόημα τῆς σωτηρίας καί ἄσχετος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν τούτοις, τὸ ὄραμα τῆς Βηθλεέμ θὰ ἐνεργῇ ὡς πυξὶς προσανατολισμοῦ διὰ τοὺς ὀλίγους ἔστω, πού προσφέρουν τὰς καρδίας των ὡς ἄλλον ἅγιον Σπήλαιον διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν εὐλαβῶς, καί ἡ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ, «δεῦτε πρὸς με...» θὰ ἀντηχεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὡς ἐγερτήριο σάλπισμα διὰ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς ἁμαρτίας καί ἀποστασίας ἡ πλανηθεῖσα ἀνθρωπότης.

Εἶναι δέ ἡ φωνὴ αὕτη τοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐαγγελικὸς νόμος καθὼς διερμηνεύθη καί ἐθεσπίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων καί θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ὁποῖον ὅμως εἰς τὴν ροὴν τοῦ χρόνου ἀσεβεῖς καί βέβηλοι αἵρεσιάρχαι ἐνόθευσαν καί τὸν παρεποίησαν κατὰ τὰς ἰδίας των δοξασίας καί ὡς ἐκ τούτου ἔπαυσε ἡ γνησιότης του ὡς φωνὴ Χριστοῦ.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ καθ' ὑποκίνησιν τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων διάφοροι αἵρετικοί καί πρωτίστως ὁ αἵρεσιάρχης πάπας, τὸν ὁποῖον ἡ καινολόγος ἐκκλησία τοῦ νέου ἡμερολογίου ὑπεδέχθη μέ τιμᾶς ὡς ἀρχηγόν Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀγιοτόκον χώραν μας, δεῖγμα τοῦτο τῆς ἐκπεσούσης ὀρθοδόξου συνειδήσεως τῆς Ἱεραρχίας αὐτῆς.

Ἡ ἀσεβὴς ἀντιπατερικὴ τὸλμη ἐπεβεβαίωσε

τούς δολίους σκοπούς τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου καί ἐπεκύρωσε τὸν δίκαιον ἀγῶνα μας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀγὼν παραδόσεων καί ὄχι ἡμερῶν μόνον.

Ἄς ἀντιληφθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὰ βαθύτερα αἷτια τῆς προδοσίας καί τὴν ὑποδούλωσιν εἰς τὸν παποκαϊσαρισμὸν χάριν ἐκσυγχρονισμοῦ καί ὑλικῶν ὠφελημάτων καί ἅς παύσουν οἱ παραχαράκται τῆς ἀληθείας νὰ σπιλώνουν τὸν ὑπὲρ «βωμῶν καί ἐστιῶν» ἀξιοτίμητον ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Ἡ πάλαι ποτέ φωτοδότης φυλὴ μας μέ τὴν ἀπαράμιλλον ἑλληνικὴν παιδείαν καί τὴν θεόσοφον Πατερικὴν Θεολογίαν, εὐλογηθεῖσα ὑπὸ Κυρίου, ὡς Ἔθνος ποιοῦν τοὺς καρπούς τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας, ἐπρόδωκε ἀτυχῶς τὸ μεγαλεῖον τῆς εἰς τὸν δυτικὸν ὕλισμὸν καί τὸν ψευδοπολιτισμὸν.

Ἡ νεωτερίσασα ἐκκλησία ἐνόθευσε τὴν πίστιν καί βαδίζει ὀλοταχῶς πρὸς τὸν οἰκουμενισμὸν.

Ἡ συρίκνωσις τοῦ πληθυσμοῦ μέ τοὺς ἀθέους καί ἀπάτριδας νόμους, ἡ ἐξαχρίωσις τῶν ἡθῶν, ἡ διάλυσις τῆς οἰκογενείας μέ τὸ αὐτόματον διαζύγιον, ἡ εἰσροὴ κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων λαθρομεταναστῶν εἰς τὴν μικρὰν ἑλληνικὴν γῆν, μαρασμὸς τῆς νεότητος μέ ναρκωτικά, ἀλλοίωσαν τὸ ὠραῖον ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Ἐάν προστεθοῦν καί τὰ δεινὰ τῆς τρομοκρατίας καί οἱ ἐξοντωτικοὶ πόλεμοι, ὅλα ὁμοῦ συνθέτουν εἰκόνα Ἀποκαλύψεως καί ἀναμενομένης θεϊκῆς ὀργῆς.

Ποία ἰσχυρὰ δύνამις ἔχει τὴν δυνατότητα ἐπιβολῆς τάξεως καί εἰρήνης; Οὐδεμία, διότι ἡ εἰρήνη διὰ τῶν ὅπλων ὑποκρύπτει ἄλλα δεινὰ. Μόνον ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἐγγυᾶται τὴν ἀληθὴ εἰρήνην.

«Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. Οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσι ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν.» (Ἰωάν. ΙΔ - 27).

Τοῦ θεοδωρήτου τούτου ἀγαθοῦ τῆς θεόδθεν εἰρήνης, ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ἡ ἀνθρωπότης ὑπὲρ ποτέ. Αὕτη εὐηγγελίσθη ἐξ ἀγγελικῶν χειλέων κατὰ τὴν θείαν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος πρὸς τοὺς ποιμένας τῆς Βηθλεέμ, ὡς προοίμιον χαρᾶς καί εὐνομίας ἐν τῇ γῇ. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνην ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Οὕτως εἰπεῖν, ἡ προσφορά δόξης εἰς τὸν Θεόν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἥτοι ἡ πίστις πρὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Θεόν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν ἔργων τῆς ἀρετῆς, φέρουν τὴν εἰρήνην καί εὐδοκίαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς.

Ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ ἀγωνιστής-θεολόγος Σταῦρος Καραμήτσος

Τὴν 27-11/10-12-2001 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ γνωστός ἀγωνιστής Θεολόγος καὶ Συγγραφέας Σταῦρος Καραμήτσος. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία του, ἐψάλη τὴν ἐπομένην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου Κηφισιάς, τοῦ ὁποῦ ἦτο κτήτωρ. Τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Χρυσόστομος Β'.

Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ Σταύρου Καραμήτσου

Πόνος, δάκρυα καὶ θλίψις διακατέχουν τὰς καρδίας ὄλων ἡμῶν τῶν παρισταμένων ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων πού γιὰ διαφόρους λόγους δέν ἠδυνήθησαν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν ἐπικήδειον ἀκολουθίαν τοῦ λίαν προσφιλοῦς καὶ ἀγαπητοῦ μας Σταύρου Καραμήτσου.

Ὁ ἀγωνιστής τοῦ πατρώου ἡμερολογίου, γνωστός ἀνά τό πανελλήνιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τό ἐξωτερικόν, γνωστός ἀπλῶς ὡς «Καραμήτσος», ἐτελείωσε τό ζῆν καὶ ἤδη κεῖται ἐκτάδην πρό ἡμῶν εἰς τὸν ἱστορικόν τοῦτον ναόν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, τὸν ὁποῖον μετὰ ἀγώνων οἰκοδόμησε πρὸς στηριγμόν τῶν ζηλωτῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Δέν εὐρίσκω λόγους ἱκανοὺς νὰ τιμῆσω τὸν ἐκλεκτὸν μας νεκρόν. Ὅ,τι καὶ ἂν εἴπω θὰ εἶναι ὀλίγον διὰ νὰ ἐκφράσῃ πλήρως τὴν ἀγωνιστικὴν του δραστηριότητα ὑπὲρ τῶν πατρικῶν μας παρα-

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος
ἐν μέσῳ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Ἱερατείου τελῶν τὴν κηδεῖαν.

δόσεων. Μεταξύ τῶν πρώτων ἀγωνιστῶν τῆς εὐσεβείας εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις, διαμαρτυρίας καὶ ἀγῶνας, εἰς καιροὺς διωγμῶν τῆς ἐκκλησίας μας πρόθυμος καὶ πρωτοπόρος συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἀγαπητὸς νεκρὸς μας. Διέτρεχε τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸν ἐκάλει, διὰ νὰ προσφέρῃ ἀόκνως τὴν συμπαράστασίν του.

Εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν ἐξουσίαν ἦτο ὁ ἀπαραίτητος, μεταξύ ἄλλων, πρὸς διαμαρτύρησιν διὰ τὰς καταπιέσεις καὶ τὰ δεινὰ πού ὑφίστατο ὁ ἱερός κληρὸς καὶ τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἰδίως κατὰ τὰ ἔτη τοῦ διωγμοῦ 1951-1953.

Τότε, ὦ τότε, μετὰ θάρρους ὠμίλησε πρὸς τὸν

Αὕτη εἶναι ἡ μόνη σωτήριος ὁδός, τὴν ὁποῖαν μετὰ σταθερότητος ἅς ὁδεύσωμεν ἀγαπητοί, ὥστε ἡ πρὸς ἀνθρώπους ἔνσαρκος θεϊκὴ οἰκονομία νὰ ἀξιολογηθῇ πρεπόντως.

Τυχόντες δέ ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι τῆς τοῦ Θεοῦ τοσαύτης καὶ τοιαύτης εὐεργεσίας, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμψωμεν Αὐτῷ καὶ ὑποκλινόμενοι πρό τοῦ θείου Σπηλαίου τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Του, ἅς ἰκετεύσωμεν τὴν Αὐτοῦ ἀγαθότητα ὅπως ἴλεως γενόμενος ἡμῖν

χαρίσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπιπόθητον εἰρήνην, υἱεῖαν καὶ εὐλογίαν.

Σύν τούτοις, ἐπευχόμενοι πατρικῶς ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀγίαις ἡμέραις τοῦ δωδεκαημέρου τῶν Χριστουγέννων καὶ τῷ ἐπὶ θύραις νέῳ ἔτει 2002 πᾶν ἀγαθὸν θεόθεν, διατελοῦμεν ἐν ἀγάπῃ πατρικῇ καὶ εὐλογίᾳ, ἀναφωνοῦντες γηθοσύνης,

Ἐτη πολλά καὶ εὐλογημένα παρά Θεοῦ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

διώκτην Ἀρχιεπίσκοπον Σπυρίδωνα καί τόν Ὑπουργόν Μπακόπουλον καί πολλήν βοήθειαν καί ἡθικὴν συμπαράστασιν προσέφερε εἰς τὰ θύματα τῆς κακοφροσύνης τῶν ἱεροεξεταστῶν τῆς καινοτόμου ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶχε μεταβάλλει τὰ ὑπόγεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς κουρεῖα τῶν συλλαμβανομένων ἱερέων μας. Διέτρεχε παντοῦ διὰ νά στηρίξη τόν λαόν μας εἰς τὴν πίστιν καί νά τόν παρηγορή λέγων, ὅτι ἐγγύς τὸ τέλος τῆς δοκιμασίας καί ὁ στέφανος τῆς ὁμολογίας ἤδη πλέκεται εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Καί δέν ἠρκεῖτο μόνον εἰς λόγους, ἀλλὰ καί ἐμπράκτως εἰς ἐνίσχυσιν τῶν στερουμένων τὰ θεῖα χριστιανῶν, κατεσκεύασε ἐδῶ εἰς ἐτοῦτον τόν χῶρον κατακόμβην ὑπὸ τὴν γῆν πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν μέλειτουργόν τόν ἐπίσης μακαριστὸν Πατέρα Πανά-

Ὁ Δήμαρχος Κηφισιάς ἐκφωνῶν τὸν ἐπικήδειον ἐκ μέρους τοῦ Δήμου.

ρετον πρότυπον κληρικοῦ καί ζηλωτοῦ.

Τοῦτον τόν ζῆλον τοῦ Σταύρου Καραμήτσου ἐτίμησε καί ὁ μακαριστὸς ποιμενάρχης μας, ὁ ἀείμνηστος πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὁ νέος στύλος τῆς ὀρθοδοξίας, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεδέθη στενῶς εἰς κοινόν ἀγῶνα πίστεως.

Δύο ἦσαν οἱ ἄμεσοι συνεργᾶται τοῦ Ἡγέτου τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ θεολόγος Σταῦρος Καραμήτσος καί ὁ ζηλωτὴς Μοναχὸς ἐξ Ἁγίου Ὅρους Ἀντώνιος Μουστάκας ἐμπλεως γνώσεως καί σοφίας.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν δραστηριότητα τοῦ μακαριστοῦ Σταύρου κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἐξορίας τοῦ μεγάλου τούτου δεσμώτου Πρωθιεράρχου Χρυσοστόμου, προκειμένου νά ἀπαλύνῃ τὰς κακουχίας καί θλίψεις του μέ κάθε τρόπον καί τό κυριώτερον νά ἐπιτύχῃ τὴν ἐπάνοδόν του, πράγμα πού τελικῶς κατωρθώθη καί ἐπανηγυρίσθη ὡς θεῖα καί πάλιν δωρεὰ πρὸς τὴν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν μας.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν ἐπαινετὴν τόλμην του ὅταν ἐπαρρησιάσθη αὐτοπροσώπως εἰς τόν Ἀρχιεπίσκοπον Σπυρίδωνα κατὰ τόν μεγάλον διωγμόν, διὰ νά ζητήσῃ τὴν ἄδειαν διὰ τὴν κηδεῖαν κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἄλλου ἀειμνήστου ὁμολογητοῦ Ἀρχιερέως Κυκλάδων Γερμανοῦ, τῆς ὁποίας ἀποτυχὼν ἤλεγξε μετὰ θάρρους τὸ ἀπάνθρωπον τῆς σκληρᾶς του καρδίας, διό καί ἐφυλακίσθη δι' ὀλίγας ὥρας καί εὐθύς ἐξῆλθε εἰς ἀναζήτησιν ἱερέως μετὰ πολλῆς δυσκολίας.

Ἀνεῦρε δέ ἐμέ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν κρύπτῃν, ὅπου συνελειτούργουν μετὰ καί ἄλλων κρυπτομένων ἀδελφῶν τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί ὑπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτός ἐφθάσαμεν εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ Ἱεράρχου διὰ τὰ καθορισμένα τῆς κηδείας.

Μέ τὰ ὀλίγα αὐτὰ γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι, κοινοὶ ἀγῶνες, κοινὰ ἰδανικά μᾶς συνέδεαν καί κυρίως ἀδιάρρηκτος ἀγάπη, ἡ ὁποία καί μετὰ θάνατον δέν θά παύσῃ ὑφισταμένη.

Καί τώρα, σεπτέ νεκρέ, ἀγαπητέ Σταῦρο, σοῦ ἀπονέομεν τὸ τελευταῖον ἀσπασμόν καί σέ προπέμπομεν εἰς τὴν τελευταίαν σου κατοικίαν, χωρὶς ποτέ νά σέ λησμονήσωμεν, διότι ἡ ἱστορία τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος θά ὁμιλεῖ δι' ἐσέ εἰς τὰς γενεάς τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, παρισταμένη τιμᾷ τὴν μνήμην σου μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ μας καί ἰδιαίτερος τὰ συγγενικά σου πρόσωπα, ἡ σύζυγος, τὰ τέκνα σου καί οἰκεῖοι σου.

Ὑπαγε εἰς τὰ σκηνώματα τοῦ Κυρίου τὰ ἀγαπητά καί πεποθημένα. Ὑπαγε εἰς τὸν τόπον τῆς ἀναπαύσεως, ὅπου ὁ χορὸς τῶν ὁμολογητῶν τῆς πίστεώς μας. Ὑπαγε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ παραδείσου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν πού ὁ Θεὸς ἠτοίμασε διὰ τοὺς ἀγαπώντας Αὐτόν.

Εἰς τὰς πύλας τῆς αἰωνιότητος σέ ἀναμένουν οἱ ὁμολογηταὶ Ἱεράρχαι μας Χρυσόστομος καί Γερμανὸς ὁ φίλος καί ὁμόζηλός σου πατήρ Πανάρετος, ὁ πατήρ Καισάριος Γαμβρούλιας, ὅλοι οἱ προαπελθόντες ἀγωνισταὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος κληρικοί, μοναχοὶ καί λαϊκοί.

Ὅλοι σέ ἀναμένουν νά σέ συνοδεύσουν εἰς τὰς αἰωνίους Μονάς, ὅπου «ἥχος καθαρὸς ἐορταζόντων καί φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως» εἰς αἰωνίαν ἀνάπαυσίν σου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀγαπητέ Σταῦρο.

Η ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΤΕΛΕΙΩΣΙΣ

Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου**

Οἱ χριστιανοὶ ποὺ θέλουν νὰ προκόψουν καὶ νὰ αὐξάνουν, ὀφείλουν νὰ διαζούν τούς ἑαυτούς των πρὸς κάθε ἀγαθό, ὥστε νὰ λυτρώνονται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ποὺ κατοικεῖ μέσα τους καὶ νὰ πληροῦνται ἀπὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ὅποιος θέλει νὰ προσέλθει στὸν Κύριο καὶ νὰ ἀξιώθῃ τὴν αἰώνιο ζωὴ, νὰ γίνῃ κατοικητήριο τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ γεμίσει ἀπὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πρέπει νὰ ἐφαρμόσει τούς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ καθαρὰ καὶ ἄψογα. Πρῶτα πρέπει νὰ ἀρχίσει νὰ πιστεύει στὸν Κύριο μέ βεβαιότητα καὶ νὰ ἐπιδοθῇ ὁλόψυχα στὴ μελέτη τῶν ἐντολῶν Του, ἀρνούμενος τὸν κόσμον ὅλο γιὰ νὰ μὴν ἀσχολεῖται ὁ νοῦς του καθόλου στὰ μάταια καὶ πρόσκαιρα. Νὰ προσκαρτερεῖ πάντοτε στὴν εὐχὴ προσδοκῶντας μέ πίστει τὸν Κύριο, προσμένοντας πάντοτε τὴν ἐπίσκεψη καὶ βοήθειά Του ἔχοντας στό νοῦ του συνεχῶς αὐτόν τὸν σκοπό. Ἐπειτα χρειάζεται νὰ διαζεῖ τὸν ἑαυτόν του σὲ κάθε ἀγαθὸ ἔργο καὶ σὲ ὅλες τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου, γιὰ νὰ ἀρχίζει νὰ ὑποχωρεῖ ἢ ἁμαρτία ποὺ ὑπάρχει μέσα μας. Ἀκολουθῶς νὰ διαζεῖ τὸν ἑαυτόν του στό νὰ ταπεινοφρονεῖ ἐνώπιον παντός ἀνθρώπου καὶ νὰ νομίζει τὸν ἑαυτόν του μικρότερο καὶ χειρότερο, μὴ ζητώντας τιμὴ, ἢ ἔπαινο, ἢ δόξα, ἀλλὰ νὰ φροντίσει νὰ ἀρέσει μόνο στὸν Κύριο ἔχοντας πάντοτε πρό τῶν ὀφθαλμῶν του τίς ἐντολές Αὐτοῦ, θέλοντας νὰ ἀρέσει καὶ νὰ ὁμοιάσει στὴν πραότητα τὸν Κύριο, ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος. «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν». [Ματθ. ια' 29].

Παρόμοια μέ τὰ προηγούμενα στό νὰ εἶναι ἐλεήμων, χρηστός, εὐσπλαγχνος ἀγαθός συνηθίζοντας τὸν ἑαυτόν του σ' αὐτό μέ ὅλη του τὴ δύναμη καθὼς ζητεῖ ὁ Κύριος: «Γίνεσθε ἀγαθοὶ καὶ χρηστοί, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος οἰκτίρμων ἐστὶ» [Λουκ. στ' 35, 36]. Νὰ ἔχει σὲ ὅλα τὴν ταπείνωση τοῦ Κυρίου, τὴν πολιτεία καὶ τὴν πραότητα. Νὰ προσκαρτερεῖ στίς προσευχὲς παρακαλώντας πάντοτε καὶ πιστεύοντας.

Ὡστε νὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος νὰ ἐνοικήσῃ μέσα του, νὰ τὸν καταρτίσει, νὰ τὸν δυναμώσῃ σὲ

ὅλες τίς ἐντολές Του, καὶ νὰ γίνῃ Αὐτός ὁ Κύριος κατοικητήριο τῆς ψυχῆς. Ἐτσι αὐτὰ τὰ ὅποια τώρα τὰ κάνει μέ βία καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλει ἡ καρδιά του, κάποτε θὰ τὰ πράξῃ μέ τὴ θέλησή του, ἐθίζοντας τὸν ἑαυτόν του πάντοτε στό καλὸ καὶ μνημονεύοντας πάντοτε τὸν Κύριο καὶ προσδοκῶντας Τον μέ πολλὴ ἀγάπη. Τότε βλέποντας αὐτὴν τὴν προαίρεση καὶ τὴν καλὴ του προσπάθεια καὶ φροντίδα, ὅτι δηλαδή ἐξαναγκάζει τὸν ἑαυτόν του στὴ μνήμη τοῦ Κυρίου καὶ στό ἀγαθό, στὴν ταπεινοφροσύνη τὴν πραότητα καὶ τὴν ἀγάπη, ὅτι ὁδηγεῖ ἔστω καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλει, τὴν καρδιά του μέ βία, ὁ Κύριος ποιεῖ τὸ ἔλεός Του καὶ ἀπαλλάσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπ' τούς ἐχθρούς του καὶ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ποὺ κατοικεῖ μέσα του. Τὸν γεμίζει μέ ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἔτσι, λοιπόν, χωρὶς βία καὶ κόπο ἐκτελεῖ ὅλες τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου ἀληθινὰ καὶ τέλεια. Μᾶλλον ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἐκτελεῖ σ' αὐτόν τίς ἐντολές Του καὶ καρποφορεῖ καθαρὰ τούς καρπούς τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ νὰ προσέλθῃ κάποιος στὸν Κύριο, προηγούμενα ἔτσι νὰ διαζεῖ τὸν ἑαυτόν του πρὸς τὸ καλὸ ὥστε καὶ μὴ θέλοντας ἢ καρδιά του, νὰ προσδοκᾷ διάπαντος μέ ἀδίστακτη πίστι τὸ ἔλεός Του καὶ νὰ διαζεῖ τὸν ἑαυτόν του στὴν ἀγάπη, ἔστω κι ἂν δὲν ἔχει ἀγάπη. Βιάζοντας τὸν ἑαυτόν του στὴν πραότητα, μὴ ἔχοντας πραότητα. Βιάζοντας τὸν ἑαυτό του νὰ εἶναι πονετικός καὶ ἐλεήμων. Βιάζοντας τὸν ἑαυτόν του στό νὰ καταφρονεῖται καὶ καταφρονούμενος νὰ μακροθυμεῖ. Ἐξουδενούμενος ἢ ἀτιμαζόμενος νὰ μὴν ἀγανακτεῖ. Κατὰ τὸ λεγόμενον «Μὴ ἑαυτούς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί» [Ρωμ. ιβ' 19]. Βιάζοντας τὸν ἑαυτόν του στὴν εὐχή, μὴ ἔχοντας εὐχὴ πνευματική. Βλέποντας ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο ἔτσι ἀγωνιζόμενο καὶ μέ βία νὰ πιέζει τὸν ἑαυτόν του ἔστω καὶ μὴ θέλοντας ἢ καρδιά του, τοῦ δίδει εὐχὴ ἀληθινὴ Πνεύματος, τοῦ δίδει ἀγάπη ἀληθινή, πραότητα ἀληθείας, σπλαγνικότητα, χρηστότητα ἀληθινὴ καὶ ἀπαξιαπλῶς τὸν γεμίζει μέ τὸν καρπὸ τοῦ Πνεύματος. Ἐάν δὲ κάποιος διαζεῖ τὸν ἑαυτόν του μόνο στὴν εὐχή, μὴ ἔχοντας

εὐχή, γιά νά ἀποκτήσῃ τήν χάρη τῆς εὐχῆς στήν πραότητα, στήν ταπεινοφροσύνη, στήν ἀγάπη καί στίς ὑπόλοιπες ἐντολές τοῦ Κυρίου δέν βιάζει τόν ἑαυτόν του, δέν ἔχει μέριμνα καί πόνο καί ἀγώνα γιά νά κατορθώσῃ ἐκεῖνα ἀνάλογα μέ τήν προαίρεση καί τό αὐτεξούσιο, μερικές φορές τοῦ δίδεται ἡ χάρη τῆς εὐχῆς ἀναπαύοντας καί εὐφραίνοντας τό πνεῦμα του ἐν μέρει σύμφωνα μέ τό αἷτημά του στούς τρόπους του, ὅμως παραμένει ἴδιος ὅπως καί πρίν. Δέν ἔχει πραότητα, διότι δέν ζήτησε μέ πόνο καί δέν προετοίμασε τόν ἑαυτόν του γι' αὐτό. Δέν ἔχει ταπεινοφροσύνη, ἐπειδή δέν τό ζήτησε καί δέν βίασε τόν ἑαυτό του σ' αὐτό. Δέν ἔχει ἀγάπη σ' ὅλους, ἐπειδή δέν εἶχε μέριμνα γι' αὐτό καί ἀγώνα στά αἰτήματα τῆς προσευχῆς του. Ἀκόμη στήν προσπάθεια τοῦ ἔργου του δέν ἔχει πίστη καί πεποίθηση στόν Θεό. Ἐπειδή δέν γνώρισε τόν ἑαυτόν του, δέν κατανόησε τή φτώχεια του καί δέν πόνεσε μέ θλίψη, ὥστε νά ζητήσῃ παρὰ τοῦ Κυρίου νά τοῦ παράσχει βέβαια πίστη καί πεποίθηση ἀληθινή.

Πρέπει ὁ καθένας, ὅπως ἀκριβῶς στήν εὐχή βιάζει τόν ἑαυτόν του καί δίχως νά θέλει ἡ καρδιά του, ἔτσι καί στήν πεποίθηση, ἔτσι καί στήν ταπεινοφροσύνη, ἔτσι καί στήν ἀγάπη, ἔτσι καί στήν πραότητα, στήν ἀκεραιότητα καί στήν ἀπλότητα, ἔτσι σέ κάθε ὑπομονή καί μακροθυμία. Μετά χαρᾶς νά βιάζει τόν ἑαυτόν του στήν ἐξουθένωση καί νά λογίζεται τόν ἑαυτόν του φτωχό καί τελευταῖο. Ἔτσι στό νά συζητεῖ τά χρήσιμα, καί πάντοτε νά μελετᾷ καί νά λαλεῖ τά τοῦ Θεοῦ μέ τό στόμα του καί τήν καρδιά του. Νά μή θυμῶνῃ, οὔτε νά κραυγάζει κατὰ τό γεγραμμένο. «Πᾶσα πικρία καί θυμός καί ὀργή καί κραυγή καί βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σύν πάσῃ κακίᾳ». [Ἐφεσ. δ' 31].

Ὁφείλει νά βιάζει τόν ἑαυτό του σέ ὅλους τούς τρόπους τοῦ Κυρίου. Σέ κάθε ἄσκηση ἀρετῆς καί ἀγαθῆς πολιτείας. Σέ κάθε ἀναστροφή ἀγαθότητος. Σέ κάθε ταπεινοφροσύνη πραότητος. Στό νά μήν ἐπαίρεται καί ὑψηλοφρονεῖ καί φυσικά καί νά μήν κατηγορεῖ κανέναν ὅποιος θέλει νά εὐδοκιμήσῃ καί νά εὐαρεστήσῃ τόν Χριστόν. Ἔτσι ὁ κύριος βλέποντας τήν προθυμία του καί τήν προαίρεσή του σέ κάθε ἀγαθότητα καί ἀπλότητα καί χρηστότητα καί ταπεινοφροσύνη καί ἀγάπη καί εὐχή, πρίζοντας τόν ἑαυτόν του καί ὁδηγώντας τον μέ βία, θά δώσῃ τόν ἑαυτόν Του ὁλόκληρο σ'

Αὐτόν. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θά κάνει σ' ἀλήθεια ὅλα αὐτά (τά ὅποια πρίν οὔτε μέ βία δέν μπορούσε νά φυλάξῃ ἐξαιτίας τῆς ἐνυπαρχούσης σ' αὐτόν ἀμαρτίας) καθαρῶς, ἄκοπως καί ἀδιάστως. Καί κατορθώνει νά γίνουν σ' αὐτόν ὅλες οἱ ἀρετές σάν φύση. Ἐρχόμενος λοιπόν ὁ Κύριος ἐν αὐτῷ καί αὐτός ἐν τῷ Κυρίῳ, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ποιεῖ σ' αὐτόν τίς ἐντολές Του χωρίς κόπο, γεμίζοντάς τον μέ τόν καρπό τοῦ Πνεύματος. Ἐάν μόνο στήν εὐχή βιάζει κάποιος τόν ἑαυτόν του ἕως ὅτου λάβῃ τό χάρισμα ἀπό τόν Θεό, σέ ὅσα ὅμως προείπαμε δέν βιάζει παρόμοια τόν ἑαυτόν του πρὸς ἐθισμό δέν μπορεῖ ἀληθινά, καθαρὰ καί τέλεια νά τά ἐφαρμόσῃ. Χρειάζεται, λοιπόν, νά προετοιμάζῃ τόν ἑαυτόν του ὅσο δυνατόν στό ἀγαθό. Μερικές φορές ἔρχεται πρὸς αὐτόν ἡ θεία χάρις τή στιγμὴ πού ζητάει καί παρακαλεῖ, διότι εἶναι ἀγαθός καί χρηστός ὁ Θεός καί σ' αὐτούς πού ζητᾶνε ἐκπληρῶναι τά αἰτήματά τους. Μή ἔχοντας ὅμως, οὔτε ἐθισθεῖ, οὔτε προετοιμάσῃ τόν ἑαυτό του στά προειρηθέντα, ἐάν βέβαια λάβουν, θά χάσουν πάλι τήν χάρη πού ἔλαβαν καί θά πέσουν ἐπειδή θά ὑψηλοφρονήσουν, ἢ δέν θά προκόψουν καί δέν θά αὐξάνουν στή χάρη πού τούς δόθηκε, ἐπειδή δέν δίδουν τόν ἑαυτό τους στίς ἐντολές τοῦ Κυρίου μέ ὅλη τήν προαίρεσή τους. Τό κατοικητήριον καί ἡ ἀνάπαυση τοῦ πνεύματος εἶναι ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ἀγάπη, ἡ πραότητα καί οἱ λοιπές ἐντολές τοῦ Κυρίου.

Ὁφείλει, λοιπόν, αὐτός πού θέλει σ' ἀλήθεια νά εὐαρεστήσῃ τόν Θεό καί νά δεχθεῖ παρ' αὐτοῦ τήν ἐπουράνιον χάρη τοῦ Πνεύματος καί νά αὐξηθεῖ καί νά τελειωθεῖ σέ ὅλες τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά βιάζει τόν ἑαυτόν του ἔστω κι ἂν ἡ καρδιά του δέν θέλει νά ὑποταχθεῖ. Ὅπως ἀκριβῶς κάποιος στήν εὐχή προσκαρτερεῖ καί βιάζει τόν ἑαυτόν του, ἕως ὅτου τό κατορθώσῃ, παρομοίως, ἐάν θέλει καί σέ ὅλα τά εἶδη τῆς ἀρετῆς, πρέπει νά βιάζει τόν ἑαυτόν του καί νά τόν ἐθίζει σέ καλές συνήθειες. Τοιουτοτρόπως ζητώντας καί παρακαλώντας τόν Κύριο πάντοτε, καί ἐπιτυγχάνοντας τῆς αἰτήσεώς του καί μεταλαμβάνοντας γεύση Θεοῦ καί γενόμενος μέτοχος τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐξάνει καί ἀνθίζει, τό χάρισμα πού τοῦ δόθηκε, ἀναπαυόμενος στήν ταπεινοφροσύνη του, στήν ἀγάπη καί τήν πραότητα. Τό ἅγιον Πνεῦμα τοῦ χαρίζει ὅλα αὐτά καί τοῦ διδάσκει ἀληθινὴ εὐχή, ἀληθινὴ ἀγάπη, ἀληθινὴ πραότητα, τά ὅποια ἀκριβῶς προηγού-

“Εναρξίς λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου Κατηχητῶν & Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
κ. Χρυσόστομος ἐπευλογῶν διὰ τῆς παρουσίας
του τὴν ἑναρξιν λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.

Τὴν Κυριακὴν 5/18 Νοεμβρίου, εἰς τὸν χώρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς εἰς τὸ Μοναστηράκι ἐγένετο ἡ ἑναρξίς τῆς λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου Κατηχητῶν καὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὴν ἑναρκτήριον ἐκδήλωσιν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος.

Ἡ ὅλη ἐκδήλωσις εἶχε ὁργανωθεῖ ἀπὸ τὴν ἀρτισύστατον Ἐπιτροπὴν Νεότητος τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ περιελάμβανε τὴν τέλεσιν ἀγιασμοῦ (ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου), τὴν ἀπόδοσιν ὕμνων (ἀπὸ τὴν χορωδίαν τοῦ κ. Ἀθ. Ἰωαννίδου) καὶ τὰς σχετικὰς προσφωνήσεις.

Εἰς τὴν προσφώνησίν του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐξῆρε τὴν προσπάθειαν τῆς καταρτίσεως αὐριανῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐκάλεσε τὸ ποιμνιον νὰ στηρίξη τὴν προσπάθειαν. Εὐχήθηκε τὸ ἔργο αὐτὸ νὰ ἀποδόσῃ καρπὸς πλουσίους, ἃν καὶ θὰ χρειασθῇ νὰ ἀναμένωμε δι' ὀλίγα ἔτη τὴν καρποφορίαν αὐτοῦ. Τὸ ἔργον ὁμως εἶναι τοῦ Θεοῦ κι ὄχι ἰδικόν μας.

Ἐπειτα τὸν λόγον ἔλαβε ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀγγελος Κρᾶς

μενα μέ ἐπιμονὴ τὰ ζήτησε καὶ μερίμνησε καὶ μελέτησε γι' αὐτὸ καὶ τοῦ δόθηκαν. Αὐξανόμενος καὶ τελειοποιούμενος ἐν Θεῷ καταξιώνεται νὰ γίνεῖ κληρονόμος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ὁ ταπεινός, λοιπόν, οὐδέποτε πίπτει. Ἀπὸ ποῦ ἐξ ἄλλου νὰ πέσει ἀφοῦ βρίσκεται κάτω ἀπ' ὅλους; Μεγάλῃ ὕψωση καὶ τιμιότητι καὶ ἀξίωμα ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ ἀντιθέτως μεγάλη ἐξουθένωση ἢ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτὸν μας.

Κι ἐμεῖς, λοιπόν, ἃς βιάζουμε καὶ ἃς πιέζουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας στὴν ταπεινοφροσύνη ἔστω καὶ χωρὶς νὰ θέλει ἡ καρδιά μας καὶ στὴν πραότητα καὶ στὴν ἀγάπη δεόμενοι καὶ παρακαλοῦντες τὸν Θεὸ μέ πίστη καὶ ἐλπίδα ἀδιαλείπτως μέ τέτοια προσδοκία καὶ σκοπὸ, ὥστε νὰ ἀποστείλῃ τὸ Πνεῦμα Του στὶς καρδιές μας, γιὰ νὰ εὐχώμεθα καὶ νὰ προσκυνοῦμε τὸν Θεὸ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον θὰ μᾶς διδάξῃ εὐχὴ ἀληθινή, τὴν ὁποία τώρα μέ βία προσπαθοῦμε νὰ πετύχουμε καὶ δέν θὰ τὸ ἐπιτυγχάνουμε. Θὰ μᾶς δώσει καρδιά σπλαγχνική κι ὄχι σκληρή. Θὰ μᾶς διδάξῃ τὴ χρηστότητα

κι ὅλες τὶς ἐντολές τοῦ Κυρίου καὶ θὰ τὶς ἐκπληρώσουμε στ' ἀλήθεια χωρὶς λύπη καὶ βία, ὅπως γνωρίζει τὸ Πνεῦμα, τὸ Ἅγιον.

Ὅταν ἐκπληρώσουμε τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματός Του, τοῦ μόνου γινώσκοντος τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, καὶ ἀφοῦ τελειωθεῖ τὸ Πνεῦμα στὸν ἑαυτὸ μας καὶ ἀφοῦ τελειοποιηθῶμε καὶ καθαρθῶμε ἀπὸ κάθε μολυσμὸ καὶ σπῖλο ἁμαρτίας, τότε σάν νύμφες καλές, τὶς ψυχές μας καθαρές καὶ ἄπταιστες θὰ τὶς παρουσιάσει στὸ Χριστό καὶ θὰ ἀναπαυθῶμε στὸ Χριστό καὶ θὰ ἀναπαυθῶμε ἐμεῖς στὸ Θεό καὶ ὁ Θεὸς θὰ ἀναπαύεται σέ μᾶς στοὺς ἀπέραντους αἰῶνες.

Δόξα στὴν εὐσπλαγχνία Αὐτοῦ καὶ στὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπη, ὅτι σέ τέτοια τιμὴ καὶ δόξα καταξίωσε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κάνοντάς μας υἱοὺς τοῦ ἐπουράνιου Πατρός καὶ ἀπακαλώντας μας δικούς Του ἀδελφούς. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ τὶς πενήκοντα Πνευματικὲς ὁμιλίες τοῦ Ἀγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ὁμιλία ιθ'.

Γιὰ τὴν ἀπόδοση «Φιλήμων»

ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐτόνισε τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἐγχειρήματος, περιέγραψε τὰς βασικὰς ἀρχὰς τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.

Τέλος, ὁ Θεοφιλέστατος κ. Φώτιος ἀνεκοίνωσε τὸ πρόγραμμα λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου, δηλαδή τὰ θέματα τῶν πρώτων διαλέξεων καὶ τὰ ὀνόματα τῶν εἰσηγητῶν καὶ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, τοὺς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καθὼς καὶ τοὺς πιστοὺς οἱ ὁποῖοι ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὸ κάλεσμά τῆς Ἐκκλησίας.

Μετά τὴν λήξιν τῆς ἐκδηλώσεως ἔγιναν καὶ αἱ πρῶται ἐγγραφαὶ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν φοίτησιν εἰς τὸ φροντιστήριον.

Ἐκτοτε τὸ Φροντιστήριον Κατηχητῶν καὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς λειτουργεῖ κανονικῶς, εἰς τὸν χώρον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Παρασκευῆς κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα. Προηγεῖται τὸ τμήμα Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ ἀκολουθεῖ μίᾳ διάλεξις τοῦ τμήματος κατάρτισεως Κατηχητῶν. Μέχρι τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων εἶχον γίνεαι αἱ κάτωθι διαλέξεις:

α) «Ἡ κλῆσις καὶ τὸ ἔργον μας», μέ εἰσηγητὴν τὸν κ. Ἀγγελον Κρᾶν.

β) «Καλὸς Διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ», μέ εἰσηγητὴν τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριον.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀγγελος Κρᾶς κατὰ τὴν προσφώνησιν αὐτοῦ.

γ) «Ἱδρυσις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία Κατηχητικοῦ Σχολείου», μέ εἰσηγητὴν τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος κ. Φώτιον.

δ) «Ἱστορία τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου», μέ εἰσηγητὴν τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομον.

ε) «Ἀρνητικοὶ παράγοντες καὶ ἐμπόδια εἰς τὸ Κατηχητικὸ ἔργο καὶ τρόποι ἐξουδετερώσεως αὐτῶν», μέ εἰσηγητὴν τὸν κ. Ζήσιν Τσιότταν.

Εὐχαριστίαι ἐπίσης ἀρμόζουν καὶ εἰς τὸν ἐμπνευστὴν τῆς ιδέας τοῦ Φροντιστηρίου Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Μουσικολογίωτατον κ. Γεώργιον Παπανικολάου, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ

μαθητοῦ του κ. Νικολάου Αἰβατζίδη, καὶ μέ τὰς ὁδηγίας του συμβάλλει ἀποφασιστικὰ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ τμήματος Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἐκφράζει τὰ συγχαρητήριά της εἰς ἅπαντας τοὺς προαναφερθέντας καὶ εὐχεται τὸ τοῦ Προφήτου Δαυὶδ «Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς».

Εἰς τὴν ἐναρκτήριον ἐκδήλωσιν ἐκτὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου παρέστησαν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ Μαραθῶνος κ. Φώτιος, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

‘Ο ‘Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κυψέλης

Εἶναι γνωστός εἰς ὅλους τοὺς Γ.Ο.Χ. ὁ μικρὸς ναῖσκος τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κυψέλης, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἡ «καθέδρα» τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐψάλη ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία του.

Αὐτό ὅμως τὸ ὁποῖον εἶναι ἄγνωστον εἰς τοὺς πολλοὺς εἶναι, ὅτι ὁ μικρὸς αὐτός ναός εἶχε ἤδη ἔνδοξον προῖστορίαν, καθὼς ἦτο «γόνιμον τῷ ὄντι φυτώριον πνευματικῆς παιδείσεως» διὰ τοὺς Ἀθηναίους, ὅπως εὐστόχως τὸ ἐχαρακτήρισεν ὁ Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης. Οὗτος, εἰς τὸν πρόλογον τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἐλισσαίου τὴν ὁποῖαν ὁ ἴδιος συνέγραψε, ἀναφέρει ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ ἐκκλησάκι ἔμαθεν τὴν τάξιν τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας τῆς ἀγρυπνίας κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ συνέψαλεν εἰς τὰς κατανυκτικὰς ἀκολουθίας ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη. Παραθέτομεν ἕν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ προαναφερθέντος προλόγου ληφθέν ἐκ τοῦ βιβλίου «Ἀκολουθία πανηγυρική τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Προφήτου Ἐλισσαίου», ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου, Ἀθήναις 1925 (σελ. 7-8).

«Περὶ τὸ ἔτος 1870 ἕνας Πνευματικός, ὁ παπᾶ-Μεθόδιος, ἐξ Ἀγίου Ὁρους ἐλθὼν, ἀνήγειρε κελλία τινὰ περὶ ἕνα παλαιὸν ναῖσκον τῆς Μεταμορφώσεως, ἐπὶ ὠραίου λόφου, πέραν τοῦ Πολυγώνου καὶ τῆς σημερινῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων· καὶ συμπήξας ἐκεῖ ἕνα μικρὸν Ἡσυχαστήριον μετὰ δύο ὑποτακτικῶν του ἤρchiσε, πρῶτην φορὰν ἐν Ἀθήναις, νὰ τελεῖ ἱεράς Ἀγρυπνίας κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Δὲν ἐβράδυνε δὲ τὸ καλὸν αὐτὸ ἔργον τοῦ παπᾶ Μεθοδίου νὰ κοινολογηθῇ καὶ προσελκύσῃ πολλοὺς εὐλαβεῖς ἐκ τε τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, οἵτινες τακτικῶς πλέον ἐνετρύφων ἐκεῖ, ἀπολαμβάνοντες μίαν ἀληθινὴν πνευματικὴν ἀπόλαυσιν ἐπάνω εἰς τὸν ἐρημικὸν καὶ τὰ μάλα θαυματικὸν ἐκεῖνον λοφίσκον, εὐωδιάζοντα γαλήνην, ἐρημίαν καὶ θυμάριον. Διότι ἐρημικὸν λίαν ἦτο τὸ μέρος ἐκεῖνο, τῆς πόλεως

ἐκτεινομένης μέχρι τῶν Χαυτείων τότε. Ἐβλεπες λοιπὸν ἐκεῖ φοιτητὰς τῆς θεολογίας καὶ μαθητὰς, διακόνους καὶ ἀναγνώστας, γυναῖκας δὲ παμπληθεῖς καὶ παρθέ- νους, οἵτινες ὅλοι, ὡσὰν ἀπὸ μίαν ἱεράν μέθην, μετὰ πολ- λῆς κατανύξεως ἀφωσιωμένοι εἰς τοὺς ψαλλομένους ἱε- ροὺς ὕμνους, ἀγνώστους ἕως τότε εἰς τὸν κοινὸν λαόν, καὶ μόνον εἰς τοὺς ἱεροψάλτας γνωστούς, ἐμεταρσιούντο εἰς μίαν ἀφάνταστον ἱεράν προσευχήν. Ἐξ ἐκείνων τῶν νέων πολλοὶ κατόπιν διεκρίθησαν ὡς κληρικοί, ἄλλοι εἰς

τὸ Μοναχικὸν τάγμα, ἡγούμενοι ἐδῶ καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει γενόμενοι, καὶ ἕνας δὲ ἐξ αὐτῶν ἔγι- νε καὶ Μητροπολίτης.

Τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ἀλλὰ θαυματουργὸν Ἡ- συχαστήριον ὑπῆρξεν ἀκόμη καὶ ἕνα γόνιμον τῷ ὄντι φυτώριον πνευ- ματικῆς παιδείσεως. Διότι ἐκεῖθεν ἐδιδάχθη- σαν αἱ οἰκογένειαι νὰ π ρ ο σ ε ύ χ ω ν τ α ι

τακτικῶς, νὰ ἐξομολογοῦνται, νὰ νηστεύωσι τὰς κεκα- νονισμένας νηστείας, νὰ μεταλαμβάνωσι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων συχνότερον, καὶ νὰ ἀναγινώσκωσι κατ’ οἶκον πνευματικὰ βιβλία. Καὶ ἐάν καὶ σήμερον ὑπάρχουν ἀκόμη τοιαῦται σεμναὶ οἰκογένειαι, ἐκεῖθεν ἔχουν λάβει τὰ διδάγματα.

Μετά δὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ παπᾶ-Μεθοδίου, ὅστε- ρον ἀπὸ μίαν δεκαπενταετίαν περίπου, τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ, ἐξηκολούθησαν αἱ ὠραῖαι Ἀγρυπνίαι, ἀλλ’ ἐν τῷ ἰδιω- τικῷ Ναῖσκῳ τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου πλέον, ἐντὸς τῆς πόλεως, κατέναντι τῶν Φυλακῶν τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος ὡς εἵπομεν, ἔνθα καὶ μέχρι σήμερον τε- λοῦνται τακτικώτατα, ἐν συρροῇ πολλοῦ κόσμου, ἰδίως γυναικείου, ὅπου πρὸς τοῖς ἄλλοις λαμβάνουν ἀφορμὴν νὰ ἐνασκοῦνται καὶ οἱ ἱεροψάλται τῶν διαφόρων τῆς πό- λεως ἐνοριῶν, ἐκτελοῦντες τὰ μελίφθογγα ἐκεῖνα μουσι- κά μελωδήματα, τῶν ὁποίων μόνον ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀγρυ- πνίαις γίνεται χρῆσις».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χειροτονίαι Κληρικῶν

Παραπλεύρως, από τήν εἰς Διάκονον χειροτονίαν τοῦ π. Ὁνούφριου Ἑσφιγμενίτου ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου τήν 12ην Νοεμβρίου 2001 εἰς τόν καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν.

Ἀνωτέρω, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος Β΄ τήν ἡμέραν τῶν ὀνομαστηρίων αὐτοῦ χειροτονεῖ εἰς πρεσβύτερον τόν Ἱεροδιάκονον π. Ὁνούφριον Ἑσφιγμενίτην εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναχράντου Μεγάρων.

Παραπλεύρως, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐνῶ χειροτονεῖ εἰς διάκονον τόν κ. Ἠλίαν Ἀτματζίδην τήν 30ήν Δεκεμβρίου 2001

Τὴν 6/19 Ὀκτωβρίου 2001
 (Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Σκέπης)
 καθορίσθηκε νὰ ἑορτάζει
 ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Σκέπης Χαϊδαρίου
 (τοῦ ἀοιδίμου κτήτορος π. Δανιὴλ Μπούρα).
 Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔρημος οὐσα
 ἀνεσυστάθη καὶ εἶναι τόπος διαμονῆς
 τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου.
 Εἰς τὴν πρώτην πανήγυριν μετὰ τὴν ἀνασύστασιν συμ-
 μετεῖχον καὶ οἱ παραπλεύρως
 εἰκονιζόμενοι Ἀρχιερεῖς
 Πειραιῶς & Σαλαμίνος κ. Γερὼντιος καὶ
 Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.
 Συγκινητικὴ ἦτο ἡ παρουσία τῶν πατέρων
 ἐκ Γορτυνίας π. Ἀντωνίου Γεωργαντᾶ καὶ
 π. Νικοδήμου Χριστοδουλοπούλου,
 οἱ ὅποιοι ἦλθον εἰδικῶς πρὸς τοῦτο.
 Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τοὺς ὕμνους ἀπέδωσεν ἡ χορωδία
 ὑπὸ τοῦ Πρωτοψάλτου Ἀθανασίου Ἰωαννίδου
 (βλέπε φωτογραφία κάτω).

Τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου
 Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, μετὰ τὸ πολυα-
 ρχειρατικὸν συλλεῖτουργον εἰς τὸν καθε-
 δρικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Πάντων
 Θηβῶν, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκο-
 πος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυ-
 σόστομος, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ
 ὁ κλῆρος μετέβησαν διὰ
 προσκύνημα εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγίου
 Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἀπ' ὅπου καὶ ἡ φω-
 τογραφία.

Ἀπό τήν πανήγυριν
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου
Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου
Κορυδαλλοῦ (τὴν 20ὴν Ὀκτω-
βρίου) εἰς τὴν ὁποίαν
προέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς
Πειραιῶς & Σαλαμῖνος
κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς &
Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Ἡ φωτογραφία
ἀπὸ τὴν λιτάνευσιν τῆς Ἱερᾶς
Εἰκόνος κατὰ τὴν πανήγυριν
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ἀγίου Δημητρίου Ἀμφιάλης
(τὴν 26ην Ὀκτωβρίου).

Στιγμιότυπον ἀπὸ
τὸ τεσσαρακονθήμερον
μνημόσυνον
τοῦ Γέροντος Μοναχοῦ
Χρυσάνθου (14/27-10-2001)
εἰς τὸ Ἱερόν Ἑσυχαστήριον
Ἀγίας Μαρίνης Κερατέας.
Παρέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς
Εὐρύπου & Εὐβοίας κ. Ἰου-
στίνος, Ἀττικῆς & Βοιωτίας
κ. Χρυσόστομος καὶ Πειραιῶς
& Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος,
ὁ ὁποῖος ἐτέλεσεν τὴν ἐπιτά-
φιον δέξιν.

Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου πανηγύρισεν
ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός
εἰς τό χωρίον Δρυμαία Φθιώτιδος.
Εἰς τὴν πανηγυριν προέστη ὁ Θεοφιλέστατος
Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος.
Ἡ φωτογραφία ἀπὸ τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων
τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς.

Ἀπὸ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς πανηγύρεως
Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ
(10/23 Νοεμβρίου) εἰς Οἰνὴν (Βίλλια)
Ἀττικῆς, παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
κ. Χρυσσοστόμου καὶ τοῦ οἰκείου
ποιμενάρχου Ἀττικῆς & Βοιωτίας
κ. Χρυσσοστόμου.

Ἀπὸ τό Ἀρχιερατικὸν Συλλεῖτουργον
κατὰ τὰ ὀνομαστήρια
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν κ. Χρυσσοστόμου
εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Παναχράντου
Μεγάρων.

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἡ σύνθεσις τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων

Εἰς τὴν τακτικὴν συνεδρίαν τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ Ι. Σύνοδος καθόρισε τὴν σύνθεσιν τοῦ πρωτοβαθμίου δι' ἱερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὅποτον ἀποτελοῦν: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος ὡς πρέδρος καὶ μέλη οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος, Χίου κ. Στέφανος, Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος, Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος. Ἀναπληρωτικά μέλη εἶναι οἱ θεοφιλέστατοι οἱ Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος.

Τό δευτεροβάθμιον δι' ἱερεῖς Συνοδικόν Δικαστήριον ἀποτελεῖ ἡ ὁλομέλεια τῆς Ἱ. Συνόδου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου.

Σύστασις Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν

Εἰς τὰς τακτικὰς συνεδριάσεις τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου, ἡ Ι. Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν τῶν κάτωθι μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν:

- α) ΔΟΓΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ: Οἱ Ἀρχιερεῖς Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος καὶ Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος.
- β) ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ: Οἱ Ἀρχιερεῖς Χίου κ. Στέφανος, Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος καὶ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος.
- γ) ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ: Οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀμερικῆς κ. Παῦλος καὶ Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος.
- δ) ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ: Οἱ Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος.
- ε) ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ: Οἱ Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.
- ς) ΝΕΟΤΗΤΟΣ: Οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ Μαραθῶνος κ. Φώτιος.
- ζ) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ & ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ: Οἱ Ἀρχιερεῖς Μαραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος.
- η) ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ: Ὁ Θεοφ. Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ ὁ Πανος. π. Γρηγόριος Ταυλάριος.
- θ) ΝΑΟΔΟΜΙΑΣ: Ὁ Σεβασμ. Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ κ. Βασίλειος Μαρινέας.
- ι) ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ (ἐπὶ τοῦ περιο-

δικοῦ καὶ ἡμεροδείκτου): Οἱ Ἀρχιερεῖς Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος καὶ Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος.

Διὰ τὰ οἰκονομικά θέματα δὲν ἰδρύθηκε ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ καθ' ὅσον διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὑπάρχει τὸ «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ».

Διαδικτυακὸς Κόμβος

Εἰς τὸν χώρον τοῦ διαδικτύου κυκλοφορεῖ μεγάλη ποσότης παραπληροφορήσεως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἐδῶ ὑπάρχει πλῆθος διαδικτυακῶν διαφόρων λεγομένων παλαισημερολογητικῶν ὁμάδων («ματθαϊκῶν», «αὔξεντιακῶν» κλπ.) ἀπουσιάζει παντελῶς ἡ φωνὴ τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., μέ ἀποτέλεσμα ὅποιος ἐνδιαφέρεται νὰ μάθῃ διὰ τὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξίαν ἐκ τοῦ Διαδικτύου (καὶ εἶναι πολλοὶ μάλιστα εἰς τὸ ἐξωτερικόν) νὰ πίπτῃ θύμα τῆς τοιαύτης ψευδοῦς πληροφορήσεως.

Ὅθεν, ἀνετέθη εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Πληροφορικῆς ἀρμόδιον Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ἡ ἐπιμέλεια ἐνός διαδικτυακοῦ κόμβου ὥστε νὰ ὑπάρχει καὶ ἡ ἰδική μας φωνὴ εἰς τὸ διαδίκτυον.

(Σημείωσις: ἤδη ἐδημιουργήθη ὁ κόμβος αὐτός εἰς τὴν διεύθυνσιν www.ecclesiagoc.gr καὶ εἶναι δίγλωσσος, εἰς τὰ ἑλληνικά καὶ εἰς τὰ ἀγγλικά).

Προσχωρήσεις Κληρικῶν

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ π. Ἡλιοῦ Ντεσελότ ἐκ Γαλλίας, μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ. Ὁ π. Ἡλίας εἶναι Ἡγούμενος τῆς Ι. Μονῆς Ἀγ. Προφητῶν Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισαίου εἰς τὸ Joinville τῆς Γαλλίας. Ἐχει χειροτονίαν ἐκ τοῦ Σερβικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐγένετο δεκτός διὰ χειροθεσίας.

Περὶ τῶν Ἱεροκηρύκων

Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐναρμόνησιν τοῦ θείου κηρύγματος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύει διὰ τῆς παρούσης, εἰς οἰονδήποτε λαϊκὸν τό κηρύττειν ἐπ' ἐκκλησίᾳ, παρ' ἐκτός μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας γραπτὴν ἄδειαν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

Διὰ τὴν χορήγησιν τοιαύτης ἀδείας ἀπαιτεῖται ἔγγραφος αἴτησις τοῦ ἐφημερίου, προτείνοντος τὸν ἔχοντα τοιαύτην ἱκανότητα καθὼς καὶ συστατικὴν ἐπιστολήν τοῦ Πνευματικοῦ πατρὸς τοῦ ἱεροκλήρυκος εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐμφαίνεται ὅτι ὁ μέλλων κηρύττειν εἶναι ἐνεργὸν μέλος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Τό κατάντημα τῆς Κρατούσης
Ἐκκλησίας

Κατωτέρω ἀναδημοσιεύομεν ἀπό νεοημερολογητικόν ἔντυπον δύο σχόλια, αὐτούσια καί ὑπό τούς ἰδίους τίτλους.

Ὁ Σαλώνων τῶν σαλονίων

Καί ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ἐξελέγη ἐπίσκοπος μέ τόν τίτλον «Σαλώνων». Πρόκειται γιά πρόσωπο τοῦ στενοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος, τό ὅποιον, ὅπως μᾶς εἶπαν στό βιογραφικό του σημείωμα, εἶναι πνευματικόν ἀνάστημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Τόν χειροτόνησε ὁ ἴδιος Διάκονον, Πρεσβύτερον καί τόν τοποθέτησε Προϊστάμενον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, στόν ὁποῖο μετέφερε τεμάχιον τοῦ Τιμίου Εὐλίου καί λείψανα τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης. Αὐτές εἶναι οἱ περγαμηνές τοῦ 35χρονου ἐπισκόπου Σαλώνων κ. Θεολόγου. Καί ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν τά προσόντα ἐνός νεαροῦ κληρικοῦ πού ἔλαβε τό ἀρχιερατικόν ἀξίωμα.

Καί ὁ νεαρός Σαλώνων, ὁ ἀγύμναστος καί ἀκάπνιστος, ὅπως θά ἔλεγε καί ὁ ἅγιος Φλωρίνης π. Αὐγουστίνος, ὅσον οὐπω θά καταλάβῃ λίαν συντόμως καί πλουσιωτάτην Μητρόπολιν τήν ὁποίαν θά τοῦ χαρίσῃ ἡ εὐνοία τοῦ προκαθημένου καί ἡ ἀγάπη καί ἡ στοργή τοῦ Πνευματικοῦ Πατρός. Αὐτό, φίλοι μου, λέγεται ἀξιοκρατία καί ἀγιοπνευματική εὐφορία, ἡ ὁποία ἀναδεικνύει στό ἐπισκοπικόν ἀξίωμα,

τούς ἐκλεκτούς κληρικούς τῆς ὁδοῦ Φιλοθέης. Κι ἔτσι ἀρχίζει ἡ νέα ἐποχή γιά τήν ἀνανέωσι τοῦ σεπτοῦ σώματος τῆς Ἱεραρχίας.

Νέο αἷμα, νέα πνοή στήν Ἱεραρχία

Ἡ Σεπτῇ Ἱεραρχία συντόμως θά κληθῇ νά ἐκλέξῃ πέντε νέους ἱεράρχας, γιά νά πληρώσῃ ἀντιστοίχως τίς ἑδρες πέντε μητροπόλεων: Σύρου καί Τήνου, Χαλκίδος, Σιδηροκάστρου καί Ν. Σμύρνης, ἡ ὁποία διά λόγους τούς ὁποίους μόνον ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος γνωρίζει, θά τεμαχισθῇ εἰς τά δύο, ἴσως γιά νά βολευθῇ καί κάποιος «ἡμέτερος» τῆς καμαρίλλας του.

Ὁ περιούσιος λαός τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου σ' αὐτήν τήν κρίσιμον καμπήν τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἀνήσυχος, γονυπετής στέκεται μπροστά στό σεπτό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καί μετά δακρύων τήν παρακαλεῖ καί τήν ἱκετεύει νά ἀρθῇ εἰς τό ὕψος τῶν κρισίμων περιστάσεων, νά ἀναλογισθῇ τίς εὐθύνες τῆς καί καθοδηγούμενῃ ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιον νά ἐκλέξῃ ἀρίστους κληρικούς, μέ ἦθος καί ἀρετήν, μέ ὑψηλόν ὀρθόδοξον φρόνημα, ἀνδρας γενναίους καί φερεπόνους.

Καί αὐτοί οἱ ἄνθρωποι δέν εὐρίσκονται στό στενὸ περιβάλλον τοῦ Προκαθημένου τῆς ὁδοῦ Φιλοθέης, ἀλλὰ ἀνά τήν ὑπαιθρον χώραν, ἡ δεξαμενὴ τῆς ὁποίας ζωογονεῖ τήν Ἑλλάδα καί νευρώνει τίς δυνάμεις τῆς Ἐκκλησίας, τίς δυνάμενες νά τιμήσουν τό σεπτόν Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καί νά ὑπηρετήσουν μέ συνέπεια τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ «Φωνή» ζητεῖ τήν φωνήν σας

Παρακαλοῦμεν τούς ἀναγνώστας μας νά συμπληρώσουν τό ἀκόλουθον ἐρωτηματολόγιον ὥστε νά βελτιώσωμεν τό ἐπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μορφή

- ☐ Νά διατηρηθῇ ἡ παροῦσα
- ☐ Νά ἔχῃ περισσότερὰς φωτογραφίας
- ☐ Νά ἔχῃ περισσότερα διακοσμητικὰ σχήματα
- ☐ Νά γίνῃ λιτοτέρα εἰς γραφικὰ σχήματα καί πλουσιότερα εἰς κείμενα
- ☐ Νά ὁμοιάζῃ μέ τό ἔντυπον:

Περιεχόμενον

- ☐ Νά διατηρηθῇ ὡς ἔχει
- ☐ Προτιμῶ αὐξήσιν ἄρθρων ἐποικοδομητικοῦ χαρακτῆρος
- ☐ Αὐξήσιν ἄρθρων δογματικοῦ περιεχομένου
- ☐ Θά ἤθελα αὐξήσιν τῶν εἰδήσεων ἀπὸ ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας

Γλῶσσα

- ☐ Νά μείνῃ ὡς ἔχει
- ☐ Νά γράφεται εἰς τήν Δημοτικὴν

(γράψατε τό ὄνομα τοῦ ἐντύπου πού φέρετε ὡς ὑπόδειγμα)

(κόψατε, ἢ φωτοτυπῆσατε τό παρὸν ἀπόκομμα καί ἀποστείλατέ το εἰς τήν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» Κάνιγγος 32, 106 82 Ἀθῆναι)

μας, οἱ συγκροτοῦντες τό σεπτόν ἐκλεκτορικόν Σῶμα διὰ τήν ἀνάδειξιν νέων ἐπισκόπων, καλεῖσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ νά ρίψετε τήν ψῆφον σας στούς ἀξιόους κληρικούς, ὥστε οἱ ἐκλεγόμενοι νά εἶναι καί θεοπρόβλητοι καί λαοπρόβλητοι συγχρόνως. Οἱ συναλλαγές, οἱ νεποτισμοί, οἱ φατριασμοί καί τά ἐκφυλιστικά φαινόμενα, πού παρατηροῦνται εἰς τόν κοσμικόν χώρον, δέν ἔχουν θέσιν εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν ζωήν, ὅπου τά πάντα πρέπει νά κατευθύνῃ καί νά καθοδηγή τό ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ.

Καιρός, ἅγιοι Πατέρες, τό ἀρχιερατικόν ἀξίωμα νά δοθῇ σέ νέους ἀνθρώπους, διακρινομένους διὰ τόν ἀνδρισμόν τους, τό ὀρθόδοξον φρόνημα, τήν ἀγιότητα τοῦ βίου, καί σέ ὅσους ἀναλώνουν ἀληθῶς τήν ζωήν τους εἰς τόν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου. Τά θρυλούμενα καί λεγόμενα στίς διόδους καί τριόδους, ὅτι ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία μας θεωρητικῶς δέν ἀποδέχεται τήν ἱερωσύνη γυναικῶν, πρακτικῶς ὅμως δέν τήν ἀρνεῖται, πρέπει νά παύσουν. Οἱ κακές γλώσσες κάποτε πρέπει νά σιωπήσουν. Καί αὐτό θά ἐξαρτηθῇ ἀπό ὅλους μας.

(«Ἁγία Λυδία», τεύχος 345, Νοέμβριος 2001, σελ. 304-305).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σχολίων ἐλάβομεν μικράν γεῦσιν τοῦ μεγέθους τῆς διαφθορᾶς καί τῶν διαφόρων συμφερόντων τά ὁποῖα κυριαρχοῦν εἰς τήν Νεοημερολογητικήν Ἐκκλησίαν. Κάτωθεν τῆς ἐν μισθῷ ἐνότητος, ὑποκρύπτονται τεράστια διαφοραί καί ἀντιθέσεις. Ὅποια ἡ ἰσχὺς τοῦ κρατικοῦ Καρβανᾶ! Εὐτυχῶς, ὅμως, ἡμεῖς εἴμεθα ἠσφαλισμένοι εἰς τήν Κιβωτόν τῆς Σωτηρίας, τήν ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῶν Παραδόσεων, ἡ ὁποία παρὰ τόν πόλεμον, ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρ-

χει, χάριτι θεία. Ἄς δοξάζωμεν τόν Θεόν δι' αὐτήν Του τήν εὐεργεσίαν.

Ὑπό διωγμόν αἱ... ἀγρυπνίαι!

Γράφει ὁ «Ὁρθ. Τύπος» (23-11-2001, σελ. 2) ὑπό τόν τίτλον «Ἐγκύκλιοι Ἱερῶν Μητροπόλεων» μεταξύ τῶν ἄλλων:

«...Εἰς Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς ἀναφέρεται καί ἡ λίαν φειδωλὸς ἐπιτέλεσις ἀγρυπνιῶν. Νομίζομεν, ὅμως, ὅτι οὐδεὶς κληρικός ἐξηνάγκασε τοὺς ἐνορίτας του νά ἀγρυπνήσουν μέτ' αὐτοῦ. Αὐθορμήτως καί μάλιστα ἀθρόως προσέρχονται οἱ πιστοὶ εἰς τὰς κατανυκτικές ἀγρυπνίας καί ἰδιαιτέρως τὰς χαίρονται καί ἐπιζητοῦν αὐτάς οἱ ἐργαζόμενοι χριστιανοί. Τό αὐτό ἀναφέρεται καί διὰ τήν Ἱ. Μητρόπολιν Φιλίππων. Ἐγένετο παρατήρησις εἰς ἱερέα, ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε ἄνευ ἀδείας τῆς ἐκκλησιαστικῆς του ἀρχῆς ἀγρυπνίαν. Ἡ δέ Ἱ. Μητρόπολις Κίτρους ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, ὅπως κατὰ τὰς Κυριακάς ἡ ἔναρξις τοῦ Ὁρθρου γίνεται τήν 8ην πρωϊνὴν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πιστῶν. Ταῦτα πάντα λυποῦν βαθύτατα κάθε ἀνθρωπον πιστόν, εὐλαβῆ, εὐσεβῆ, φιλακόλουθον, φιλόθεον καί φιλάγιον».

Μεγάλη ἡ σπουδὴ τῶν νεοημερολογιτῶν ἐπισκόπων νά καταψύξουν τήν εὐσέβειαν τοῦ ποιμνίου των!

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 010 38 28 280 - Fax: 010 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΜΑΞΙΜΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος Φῶτιος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 6 εὐρώ

Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 60

Τιμὴ φύλλου 0,5 εὐρώ

Ἐπιστολαί, συνδρομαί καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΕ

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. Τήν εὐθύνην τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων ἀρθρῶν φέρουν ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς των καί ὄχι ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 010 9217 513